ఎవరూ సరిపోరు. మీరు ఎంత గొప్పవారు అయినా దానం ఇవ్వటంలో కర్ణుడితో సరిపోరు అని పాండవులతో పరమాత్మ అన్నాడు. కర్ణుడి దగ్గరకు ఎవరైనా వెళ్ళి అడిగితే ఆయన దగ్గర ఉండి లేదని ఎప్పుడూ అనలేదు, ఇవ్వటమే, రేపు రండి అనే మాట కూడా లేదు. అటువంటి త్యాగమూర్తి కర్ణుడు. అటువంటివారు కలియుగంలో కూడా ఉన్నారు, ఆయన చిత్తరంజన్‌దాస్. చిత్తరంజన్‌దాస్ జేబులో డబ్బు ఉంటే మన జేబులో డబ్బు ఉన్నట్లే అని కలకత్తాలో ప్రజలు అనుకొనేవారట. ఆయన దగ్గర డబ్బు ఉంటే ఆ తలుపు తట్టినవాడికి ఎవడికీ లేదు అని చెప్పలేదు. ఆ గుణం అందరికీ రమ్మంటే రాదు. డబ్బు ఉన్నవారు అందరూ దానం చేస్తారు అని అనుకోవద్దు. చాలామంది పిసినారులు ఉండవచ్చు. ఆ గివింగ్ హాబిట్ అందరికీ ఉండదు, అది ఒక దైవీగుణం. ఇతరులకు మనం ఏదైనా సహాయం చేస్తే అదంతా పోయింది, పోయింది అనుకొంటాము. మనం చనిపోయిన తరువాత ఉపయోగపడే డబ్బు అదే అని రాజగోపాలాచారి అనేవారు. ఇతరులకు మనం ఏ రూపంలో సహాయం చేసినా అదంతా భగవంతుడు తన బ్యాంక్‌లో వేసి ఉంచుతాడు, మరణానంతర జీవితంలో ఆ డబ్బు మనకు చెల్లుతుంది. ఇక్కడ మనకు వెయ్యి కోట్ల డబ్బు ఉంది అనుకోండి, ఎవడికీ ఒక పైసా ఇవ్వలేదు అనుకోండి, మరణానంతరం మనం బీదవారుగా ఉండవలసిందే అంటున్నారు రాజాజీ.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 10-04-08, విశాఖపట్నం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, ఏ మతంలో ప్రయాణం చేసినా ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే. సత్యం అనేది ఒక్కటిగానే ఉంటుంది గాని రెండుగా గానీ మూడుగా గానీ ఉండదు, అది మన హృదయంలో ఉంది, బయట ఉంది, అంతటా వ్యాపించి ఉంది. అందరి హృదయాలలో ఉన్న ఆ పరమాత్మ అనుభవం పొందకుండా మనం దుఃఖరహితస్థితిని పొందలేము, పునర్జన్మలలో నుండి విడుదలపొందలేము. అందరిలో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మను ఎవడైతే అనుభవైకవేద్యం చేసుకొన్నాడో వాడి గురించి ఉపనిషత్తులు ఏమి చెప్పాయి అంటే వాడికి ఇంక దుఃఖం లేదు, వాడికి ఇంక పునర్జన్మలేదు, వాడికి ఇంక టెన్షన్ లేదు, అంటే ఈ నాన్‌సెన్స్ గొడవల నుండి విడుదల పొందుతాడు, స్వతంత్రుడవుతాడు. మన అవతారపురుషులు, మహాత్ములు, ఋషులు అందరూ కూడా మనిషిని దుఃఖం అనేది ఎలా ఉంటుందో తెలియనిస్థితికి తీసుకొని వెళ్ళటానికి ప్రయత్నం చేసారు. మీకు ఎంత చదువు ఉన్నా, ఎంత ధనం ఉన్నా, లోకానికి సంబంధించిన కీర్తి ఎంత ఉన్నా దుఃఖం వస్తూ ఉంటే

వాటివలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. ద్వైతంలో నుండి భయం వస్తుంది, ద్వేషం వస్తుంది, కోరిక వస్తుంది. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే అది మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు దానికంటే భిన్నంగా ఏమీ కనబడదు, అందుచేత అక్కడ భయం లేదు, ద్వేషం లేదు, కోరిక లేదు, ఇప్పడు మేము ఏదో చెపుతున్నాము, మీరు వింటున్నారు, అధ్యయనం చేస్తున్నారు. సత్యం అనుభవంలోనికి వచ్చాక ఇంతవరకు మీరు విన్నదంతా మీకే రోత కింద అనిపిస్తుంది అన్నాడు పరమాత్మ. అంటే అప్పడు ఇంక ఏమీ అవసరం ఉండదు, ఇంక వినటానికి ఏమీ మిగలదు, చూడటానికి ఏమీ మిగలదు, ఎటుచూసినా అదే.

ఈశ్వరుడు ఉన్న గుహలోనికి ప్రవేశించాలంటే నీవు కర్త లేని కర్మ చెయ్యాలి, అదే ఫౌండేషన్. కర్తలేని కర్మ చెయటం వలన మనస్సు పవిత్రం అవుతుంది, వాడికి లోపలకు వెళ్ళే దారి కనబడుతుంది. కర్తలేని కర్మ చేయటం ఒక్క జ్ఞానికే సాధ్యం. కర్తృత్వంతో మనం మంచి పనులు చేసినా దాని వలన పుణ్యం వస్తుంది, అది మరల అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు హృదయంలో కొన్ని బీజాలు విడిచిపెడుతుంది, వాటినే కర్మబీజాలు అంటారు, ఇవి చాలా ప్రమాదం, అవి మరల మొలకెత్తటానికి టైముకోసం చూస్తూ ఉంటాయి. ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ఉన్నవారు బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. రాత్రి తెల్లవార్లు మనం మెలుకువగా ఉంటే మన ఇంటికి ఎవడైనా దొంగవచ్చినా ఇంటిలోనికి రాడు, వెళ్ళిపోతాడు. అలాగే సాధనలో మనం బహుజాగ్రత్తగా ఉంటే, ఎల్లప్పడూ దైవచింతనలో ఉంటే, సత్పురుషుల సహవాసంలో ఉంటే విషయవాసనలు వచ్చినా ఇక్కడ మనకు స్థానం లేదు అని వెళ్ళిపోతూ ఉంటాయి. మనం అజాగ్రత్తగా ఉంటే వచ్చి పట్టుకొంటాయి. మాయ అంతా తీసుకొనివచ్చి దేహగతమైననేనులో పెట్టేసాడు. దేహగతమైననేనులో నుండి విడుదల పొందకపోతే దుఃఖం మనలను విడిచిపెట్టదు. కొంతమంది ఇంటిదగ్గర ఒంటరిగా కూర్చొని మేము బాగానే ఉన్నాము అనుకొంటారు. సమాజంలోనికి వచ్చినప్పడు ఎవడైనా చిన్నమాట అన్నా పడలేరు అంటే వారు కరెక్టు స్టేట్‌లో లేరు. ప్రపంచంతో కలిసిమెలిసి ఉన్నప్పడుకూడా నిర్వికారంగా ఉండగలగాలి. ప్రపంచాన్ని చూసి డిస్టర్బ్ అవుతున్నావు అంటే అక్కడ నీకు ప్రపంచం భిన్నంగా కనిపిస్తోంది అంటే అక్కడ భిన్నత్వం ఉంది కాబట్టి నీవు ఫెయిల్ అయిపోతావు. ప్రపంచంలో ఉన్న అన్ని వికారముల మధ్యన నిర్వికారంగా ఉండగలగాలి. తినే పదార్థములు ఎదురుగా ఉన్నా తిండికి సంబంధించిన కోరిక రాకూడదు. అంతేగాని నక్కలాగ అందని ద్రాక్షపళ్ళు పుల్లన అంటే దానికి అందలేదు కాబట్టి పుల్లన, అందితే తినేస్తుంది, అహంకారం ఏమూల ఎలా విజృంభిస్తుందో చెప్పలేము. ఎదుటివారి బుద్ధితో ఆలోచించక మన బుద్ధితో ఆలోచిస్తే మనలోని బలహీనతలు ఏమిటో మనకు తెలుస్తుంది, అప్పడు వాటిని సరిచేసుకోవాలి. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనలో మీకు

చెడ్డగుణాలే కాదు మంచిగుణాలు కూడా అడ్డువస్తాయి. వాటిని ఓల్డ్ హేబిట్స్ అనేవారు అరవిందఘోష్. వాటిని మీరు పెంచి పోషించారు కాబట్టి ఆ ఓల్డ్ హేబిట్స్ మీకు అడ్డు వస్తాయి. ముందువాటిని తొలగించుకోవాలి. దానికి సిన్సియారిటీ అవసరం. గొప్పలకోసం చేస్తూ ఉంటే తిప్పలు వస్తాయి. ప్రయత్నం ఎంతవరకు శ్రద్ధగా చేయగలుగుతున్నాము అనేది చూసుకోవాలి. శ్రద్ధ వలన అంతా సాధ్యమే.

మనం పెద్దపెద్ద సాధనలు చేయలేకపోయినా అహంకారాన్ని ఫీడ్ చేయకుండా చూసుకోవాలి. కీర్తికాంక్ష ఉంటే దానికి ఆహారం అందుతుంది. నువ్వు కీర్తిని ఏమి చేసుకొంటావు. మనం ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటే రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ము మన బట్టలమీద పడుతుంది, అలాగ మీకు కీర్తి వస్తే ఫరవాలేదు. మీరు కావాలని కోరి తెచ్చుకోకూడదు, మీరు కోరి తెచ్చుకొన్నది మిమ్మల్ని బంధిస్తుంది. ఎంత గట్టిగా కోరి తెచ్చుకొన్నామో మరల అంత వెనక్కి వెళితేగాని నీ గూటిలోనికి నువ్వు చేరలేవు. ఈశ్వరుడికి భిన్నంగా నేను ఉన్నాను అనే తలంపు పోవటమే నిజమైన శరణాగతి. ఈశ్వరుడు సాధించి పెట్టింది మేము సాధించాము అంటారు. ఈశ్వరుడు సాధించిపెట్టాడు అని తెలియక నేను సాధించాను అంటాడు. సాధించటానికి వాడంటూ ఒకడు ఉన్నాడా? లేడు. అది నీకు అర్ధమవ్వాలి. అది అర్థమైతే దుఃఖం అంతా ఆరిపోతుంది, ఏమైనా గర్వం ఉంటే అది కూడా పోతుంది. ఈశ్వరుడికి భిన్నంగా అసలు మనం లేము కాని ఉన్నామని అనుకొంటున్నాము, అదే అహంభావన, అదే వ్యక్తిభావన. ఈశ్వరుడికి భిన్నంగా నేను ఉన్నాను అని ఎవరు చెపుతున్నారు, నీ మనస్సే చెపుతోంది. మనస్సు అనేది అసలు ఉందా, లేదా అని విచారణ చెయ్యి. విచారణ ఎందుకు అంటే అసలు మనస్సు అనేది లేదు అని నీకు తెలియటానికి. లేనిదానిని లెనట్లుగా నీవు గ్రహించగలిగితే ఉన్నది ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. మనస్సుతోటి విరోధం పెట్టుకోవద్దు, దానితో స్నేహంగా ఉండి దానిలో నుండి వేరుపడిపో. మీరు అదనంగా పెద్ద కష్టపడనక్కరలేదు, ఇప్పడు మీరు చేసే పనే గుర్తింపులు కోరుకోకుండా, ఇంపెర్సనల్‌గా చేస్తారు అనుకోండి, ఆ ఇంపెర్సనల్ స్థితికి వెళ్ళిపోతారు. మనకు దుఃఖం వచ్చినప్పడు ఈశ్వరుడి దయ నామీద లేదు అంటాము. శరణాగతి పొందినవాడు అసలు కంప్లైంట్ చేయడు, ఆయన ఎక్కడ నుంచోబెడితే అక్కడ, ఎలా నుంచోబెడితే అలాగ, అంతేగాని వికారం ఏమీ ఉండదు. హోలీ కంపెనీ మధ్యలో కాదు ముళ్ళకంపల మధ్యన కూడా వికారం లేకుండా ఉండగలగాలి. నీ ఇంద్రియాలకు అందుబాటులో అన్ని భోగాలు ఉండాలి కాని నీకు వికారం రాకూడదు, అప్పడు నిజమైన స్థితిలో ఉన్నట్లు గుర్తు.

ఈ లోకం అనిత్యం, దుఃఖాలయం అని పరమాత్మ చెప్పాడు. శ్రీకృష్ణ చైతన్య ఏమని చెప్పాడు అంటే ఈ లోకం చూడటానికి బాగానే ఉంటుంది. పామును కూడా నొక్కి చూస్తే మెత్తగా ఉంటుంది కాని దాని నోటినిండా విషమే, అలాగే ప్రపంచం కూడా అందంగా కనిపిస్తుంది గాని ప్రపంచంనిండా విషమే అని చెప్పాడు. భగవాన్‌తో ఎవరైనా మాట్లాడుతూ వారు అలా అన్నారు, వీరు ఇలా అన్నారు అని ఏదో ఒకటి చెపుతూ అది ఏమైనా మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టిందా అనేవారు. ఈ సృష్టిలో నన్ను భయపెట్టేది లేదు, నాకు ట్రబుల్ ఇచ్చేది లేదు. భయాన్ని చూసేవాడు ఇక్కడ లేడు, ట్రబుల్ పడేవాడు ఇక్కడ లేడు, వాడు ఏనాడో చనిపోయాడు, ఇక్కడ ఉన్నవాడు ఎవడో మీకు తెలియదు, నేను చెప్పినా మీకు అర్థంకాదు అన్నారు భగవాన్. దేహము నేను అనేది ఒక తలంపు, దాని మూలం నీలోపలే ఉంది. దానిని లోపలకు విత్‌డ్రా చెయ్యి. అది లోపలకు విత్‌డ్రా అవ్వాలంటే దానికి ఫీడ్ చెయ్యకూడదు. పొయ్యిలో నిప్పు ఉంది అనుకో, అదనంగా పుల్లలు పెట్టకపోతే కొద్దిసేపటికి దానంతట అదే ఆరిపోతుంది. అలాగే దేహము నేను అనే తలంపుకు ఫీడ్ చెయ్యటం ఆపుచేస్తే అది నెమ్మదిగా సన్నగిల్లి రాలిపోతుంది. మీకు సత్యానుభవం కలిగినప్పుడు గీతలో పరమాత్మ చెప్పిన మాటలు 100% నిజమని మీకు అనిపిస్తుంది. అప్పుడు కృష్ణుడు చెప్పిన టీచింగ్ నేను అనుభవిస్తున్నాను అని మీకు తెలుస్తుంది. ఈశ్వరుడితో సంబంధం లేకుండా నా తెలివితో అన్నీ సాధించగలను అని నీ లోపల ఎవడైనా చెపుతూ ఉంటే వాడిని తీసేయటమే సాధన యొక్క లక్ష్యం, అంతకంటే సాధన ఏమీ లేదు. సాధకులు ఏమి చేస్తున్నారు అంటే దానిని మినహాయించి సాధన చేస్తున్నారు, మన సాధనలో దానిని ఇన్‌వాల్వ్ చేయాలి. నీవు సాధన చేసేటప్పుడు నీకు కొన్ని అనుభవాలు రావచ్చు. అక్కడితోటి ఆగిపోవద్దు. ఒకోసారి లోపలనుండి సంతోషం వస్తూ ఉంటుంది, అక్కడితో ఆగిపోవద్దు. ఇంకా లోపలకు వెళ్ళు, ఇంకా లోపలకు వెళ్ళు. నుయ్యి తవ్వేవాడు నాలుగు గడ్డపారలు వేసివదలడు, నీరు పడేవరకు తవ్వుతూ ఉంటాడు. అలాగే నీ హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానగంగ నీకు దొరికేవరకూ లోపలకు వెళ్ళు. నువ్వు దేనినైతే పొందుదామనుకొంటున్నావో అది నీకు అందేవరకు లోపలకు వెళుతూనే ఉండాలి, మధ్యలో మహిమలు చేసే శక్తి రావచ్చు, అక్కడ ఆగిపోవద్దు, దేనితోనూ రాజీపడవద్దు. యిది కాదు, యిది కాదు అని వాటిని గెంటుకొంటూ లోపలకు వెళ్ళాలి. సత్యం తప్పించి అంతా నీ మనోకల్పితం. మనస్సు అనే తెరను చింపేస్తే ఏమీ లేదు. నువ్వు నిరంతరం ఆత్మను చింతించటం వలన అది నశిస్తుంది. నిరంతరం ఆత్మను చింతించే శక్తి నీకు లేకపోతే నీకు ఇష్టమైన అవతారపురుషుడినిగాని, గురువునుగాని నిరంతరం చింతించటం వలన కూడా మనస్సు నశిస్తుంది, మొత్తం మీద దానిని తొలగించు కోవటమే మనం చేయవలసిన పని.

మీరు సాధనకు ఎక్కువ టైము కేటాయించుకోండి, బయట గొడవలు తగ్గించుకోండి. దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ప్రతీమనిషికి ఏదో ఒక పని ఉంటుంది. భగవంతుడు మీకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా చేయండి, రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ము అంతా నొల్లుకోవద్దు. చేసేపని కర్తృత్వం లేకుండా చేయండి, ఆ పని భగవంతుడు మనకు కేటాయించాడు కాబట్టి అది భగవంతుడి పని అని అనుకొని చెయ్యండి. ఆత్మబోధ అనే పుస్తకం వ్రాసిన సాయికృష్ణగారు బ్రహ్మచారి. ఆయన ఏమన్నారు అంటే నాన్నగారు నాకు రెండు లక్ష్యాలు ఉన్నాయి 1. బ్రహ్మచర్యం, 2. భగవాన్. బ్రహ్మచర్యం సాధిచాను, ఇంకా భగవాన్ దొరకలేదు అన్నారు. నేను ఏమి చెప్పాను అంటే భగవాన్ దొరకాలి అని మీరు అనుకొంటున్నారు, మరి ఆయన కూడా అనుకోవాలి కదా. మీరు అనుకొంటే సరిపోదు, మీకు తెలియబడాలి అని ఆయన కూడా అనుకోవాలి. భగవాన్ కావాలి అని మీరు అనుకోవటం మానకండి. ఆ అనుకొనే వాడిని ఎప్పుడో మీకు తెలియకుండా భగవాన్ మింగేస్తాడు, మీకు రీలైజేషన్ వచ్చేస్తుంది. సందేహం పెట్టుకోవద్దు. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని మీకు సజీవమైన విశ్వాసం ఉంటే మీ ఓల్డ్‌హేబిట్స్ అన్నీ పోతాయి. అవి ఉపకారం చేస్తాయని ఒకనాడు నేర్చుకొన్నారు, ఇప్పుడు అవి అపకారం చేస్తున్నాయి. ఆ ఓల్డ్ హేబిట్స్ మనలను పట్టుకొన్నాయి అని మనం అనుకొంటున్నాము కాని అవి మనలను పట్టుకోలేదు, ఏదో జన్మలో మనమే వాటిని పట్టుకొన్నాము. మన తింకింగ్ కరెక్టుగా ఉండాలి. ఇప్పుడు వాటిని వదిలించుకోవాలి అని చూస్తున్నాము, అవి వదలము అంటున్నాయి. వాటిని పట్టుకొనేటప్పుడు ఎంత ఇష్టంగా పట్టుకొన్నామో అంత ఇష్టం ఈశ్వరుడి మీద పెట్టుకొంటే అప్పుడు ఆ ఓల్డ్ హేబిట్స్ పోతాయి. భగవాన్ చెప్పిన టెక్నిక్ ఇక్కడ ఉంది. మనం కానిదాని గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటే దాని బలం పెరిగిపోతుంది. మనం కానిదాని గురించి ఆలోచించేబదులు మనం ఏదైతే అవునో దాని గురించి ఆలోచిస్తే కానిది కానట్లుగా పోతుంది, ఉన్నదేదో మనకు తెలుస్తుంది.

మనం ఏదో సాధనలు చెయ్యవచ్చు. కేవలము మన సాధనల వలన సంసార వాసన పోదు. కోటి సాధనల కంటే లిప్తమాత్రం గురువు అనుగ్రహం సరిపోతుంది. వాడి దగ్గరకు మనం వెళ్ళటం కష్టం, వాడి ఎడ్రసు మనకు తెలియదు, మన ఎడ్రసు వాడికి తెలుసుకాబట్టి వాడు వచ్చేస్తాడు. ఉన్నది బ్రహ్మమే, ఉన్నది ఈశ్వరుడు కాని నువ్వు కూడా ఉన్నానని అనుకొంటున్నావు. ఆ ఉన్నవాడు ఎవడో చూసుకో, వాడు ఎవడో నువ్వు పరిశీలనగా చూసుకొంటే అసలు వాడు లేడన్న సంగతి నీకు తెలుస్తుంది. అప్పుడు నువ్వు ఈ ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలో ఒడ్డుకు వచ్చేస్తావు. మీరు ఏదో సరదాగా వింటున్నారు, గురువు అప్పడే మీకు నిప్ప పెట్టేసాడు. ఇంక తగలబడటానికి కొంతటైము

పడుతుంది. మీకు ఇష్టం ఉన్నా, లేకపోయినా మీలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని భస్మం చేసి విడిచిపెడుతుంది. సగం దూరం వచ్చాక ఈ జ్ఞానం గొడవ మాకు వద్దు బాబోయ్ అంటారు అయినా అది మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు. అది మిమ్మల్ని శుభ్రంగా కడిగి ఆత్మ ఎంత పవిత్రమైనదో మీ మనస్సును అంత పవిత్రం చేసి అది ఆత్మాకారం చెందేవరకు గురువు అనుగ్రహం విడిచిపెట్టదు. భార్యభర్తల సంబంధం అది మానసిక పరిధిలోనిది. స్వతంత్ర్యంగా ఉండేది, మానసిక పరిధిలో లేనిది గురువు అనుగ్రహం ఒక్కటి మాత్రమే. మీ పిల్లవాడు బాడి చేసుకొంటే వాడిని శుభ్రంగా కడిగి వాడిని మీరు ఎత్తుకొని ఎలా ముద్దు పెట్టుకొంటారో అలాగే ఒకవేళ మీరు బేడ్ హేబిట్స్‌లోనికి వెళ్లినా మిమ్మల్ని కడిగి శుభ్రం చేసి వాటినుండి మిమ్మల్ని దూరం చేసి మీరు ఆయనను మర్చిపోయినా గురువు మిమ్మల్ని మరిచిపోకుండా మీరు ఏ జన్మలో ఉన్నా సరే ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇచ్చేవరకు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు, వాడు గురువు.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 13-04-08, భీమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనకు ఉన్న ధనం కంటే, సామాజికమైన కీర్తికంటే, చదువుకంటే, జీవితంలో అన్నింటికంటే క్రమశిక్షణకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలి. మనస్సుకు క్రమశిక్షణ లేకుండా అది ఏ మూలంలో నుండి వస్తోందో అక్కడికి దానిని పంపలేము. మీకు సవినయంగా, సుస్పష్టంగా మనవి చేసేది ఏమిటి అంటే అవుట్‌సైడ్ గొడవలవలన ఎవరికీ మోక్షం రాదు. బాహ్యంగా ఏదో గుడికట్టించాము, బడికట్టించాము, ఏవో మంచిపనులు చేసాము అంటే వాటివలన మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మంచిపనులు చేయటం, మంచిగా ఉండటం వలన మానసికమైన శుద్ధి కలుగుతుంది. అంతమాత్రంచేతనే జ్ఞానం కలుగదు. ఆ పని చేసేటప్పుడు మన తలంపు ఎలా ఉంది. ఏదైనా ఒకమాట మాట్లాడితే, చేతితో ఒక పనిచేస్తే, ఒక సంకల్పం వస్తే అక్కడ ఇవి అన్నీ వ్యక్తిభావనతో చేస్తున్నామా, ఆ ఇండివిడ్యువల్‌ను మరిచిపోయి చేస్తున్నామా అనేది ఈశ్వరుడు చూస్తాడు. భగవంతుడు మాకు అన్యాయం చేస్తున్నాడు అని చాలామంది అంటారు. భగవంతుడు ఎవరికీ అన్యాయం చెయ్యడు. అలా అన్యాయం చేస్తూ ఉంటే వాడు భగవంతుడే కాదు. భగవంతుడు అందరికీ న్యాయమే చేస్తాడు కాని అది మీ తలంపుకు నచ్చకపోతే, దానిని స్వీకరించే శక్తి మీకు లేనప్పుడు అది అన్యాయం, అన్యాయం అని అనుకొంటాము. మీ జీవితం, నా జీవితం, మొత్తం ఈ సృష్టి అంతా కూడా భగవంతుడి సంకల్పం ప్రకారమే నడుస్తుంది. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని కాదని మనం ఏమీ చేయలేము. ఉన్నది ఆయన ఒక్కడే. భగవంతుడికంటే మనం వేరుగా